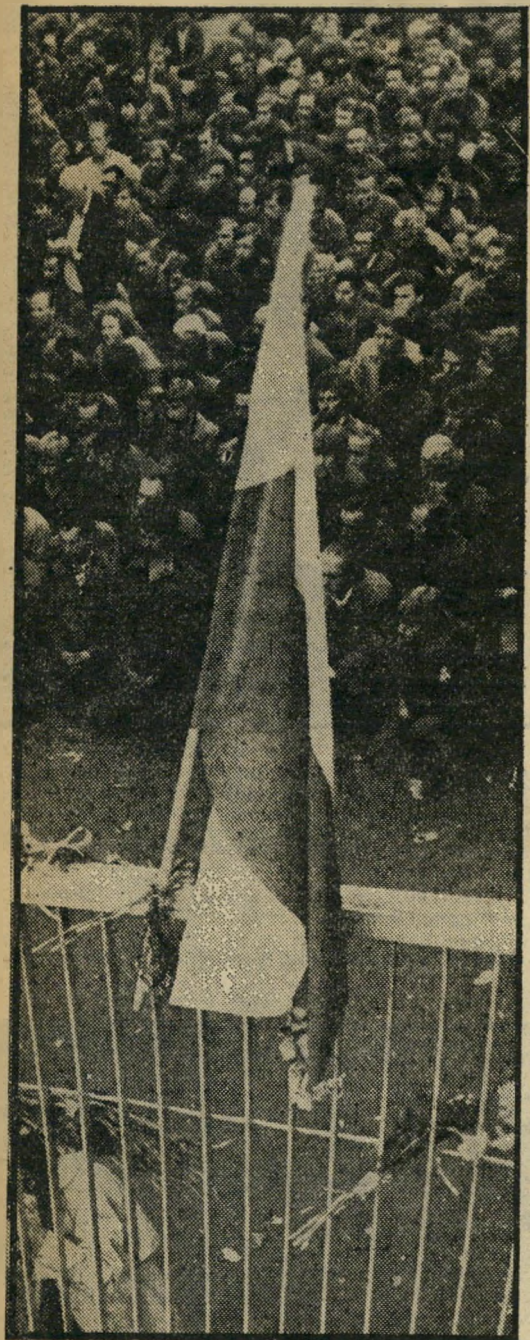

הגוש המיזרחי: צבא הפלישה

שוכתי-פוזין בתפידה
מול 25,900 טנקים

על המישחקים האולימפיים. חרף החיילים הסובייטים ועצדיהברווז שלהם, ואמצעי הביטחון החמורים, נשארו אירועי הספורט חסינים בפני הפוליטיקאים. אך העסקנים גמרו אומר להפוך אפילו את המישחקים הפוליטיים לעוד התמודדות קטנונית של מעצמות העל.

האנו לייטוואן, הלטינקי, פינלנד

דקראת הנפירה

עתה, כשרונאלד רגן מוביל לפני הנשיא קארטר בהפרש גדול במישאלי דעת-הקהל, נראה שהוא עשוי להיות הנשיא הבא של ארצות-הברית. לקראת היום הגדול בינואר, כששחקן הקולנוע לשעבר יתפוס את המשרה הרמה ביותר בארצו, ברצוני לברך את הבוחרים האמריקאים שהולכו שולל. בתקופת נשיאותו של רגן נוכל לצפות למהלכים דיפלומטיים הבאים: התרפת אווירת המילחמה הקרה, התדרדרות תדמיתה של ארצות-הברית בעולם השלישי ועלייה מקבילה בתדמיתה של מוסקבה כ"מושיעה של קורבנות הקפיטליזם והאימפריאליזם האמריקאי". היוד אמריקה! אחרי הכל ההיסטוריה מוכיחה שאומות גדולות מתכננות בעצמן את שקיעתן. אמריקה, כנראה, נדונה לא להיות יוצאת מכלל זה.

בולאג'י אוונסייה, קאנו, ניגריה

קיימת כיום תוכנית מוכנה לפעולה העשויה לפתור את הבעיות הדחופות של העולם ולעזור להביא שלום עולמי בריקיימא. מדובר בדו"ח של ועדה וילי ברנדט, "צפון דרום, תוכנית לשרידות". אני תוהה אם רונאלד רגן שמע עליה אייפעם.

האנק האוט, טידני, אוסטרליה

כל המכתבים, וגם הכותרות, תורגמו מגיליון אחד של ניוזוויק. אף מיכתב אחד לא הושמט, אף מילה לא סולפה.

מהירה וישירה. במצב מתוח וטעון חומר-נפץ זה, יש, כמוכן, עניין רב בנתונים על הכוחות העומדים לרשות הסובייטים, אם יחליטו לפלוש לפולין. המומחה הצבאי הבריטי, טוני גארטי, סבור שהתקפה אפשרית על פולין תהיה מהירה וישירה, ותסתייע בעיקר בחילות השריון של ברית-הברית. לרשות הסובייטים עומדים 9,800 טנקים באזור הצבאי המערבי, האירופי, בתחומי ברית-המועצות צות עצמה. במיזרח-גרמניה ובצ'כוסלובקיה, הגובלות בפולין, מחזיקים הסובייטים 9,350 טנקים. לכוח-מחץ מר-שים זה יש להוסיף 650 טנקים סובייטים על אדמת פולין, ועוד 6100 טנקים מיזרח-גרמניים וצ'כוסלובאקים, הכפר פים לפיקוד צבאי של ברית-המועצות. למרבה האירוניה מיוצרים רוב הטנקים הסובייטים המשוכללים מדגם T-72 במפעלים פולניים, בעוד שהצבא הפולני, שלרשותו כ-3,500 טנקים, מחזיק רק כלים מיושנים יחסית — T-54. איש אינו מעלה בדעתו שהצבא הפולני יקבל הוראה להילחם בפולשים. צעד כזה גובל פשוט בהתאבדות לאור מית. לרשות המפלגה הקומוניסטית הפולנית עומדים גם כוחות לא-מבוטלים לצורך דיכוי פנימי. לרשות המישטרה החשאית הפולנית עומדים 75 אלף אנשי מליציה, מלבד פלוגות-הסער של המישטרה האזרחית, המונים 5000 שוטרים המאומנים במיוחד לפיקוד ומשמרות-מחאה. כוחות-הביטחון-הפנימי מגיעים ל-85 אלף חיילים. כל אלה נאמנים לחלוטין למפלגה, ויצייתו לכל פקודה. רבים מהם כפופים ישירות למישטרה החשאית הסובייטית, הקג"ב. "ואולי גם סימפטיים". כוחות אחרים, שנאמנותם למפלגה ברורה פחות, הם הליגה-לביטחון-לאומי, המונה 780 אלף אנשי מילואים, וכ-400 אלף "תיקים", המאורגנים בקבוצות להגנה בכל רחבי פולין. הצבא הפולני עצמו מונה 210 אלף חיילים סדירים (מתוכם 154 אלף חיילי חובה, עם שורשים עמוקים בציבור האזרחי ואולי גם סימפטיים לשובתים) וחצי מיליון חיילי מילואים. אין ספק שהצבא, בתור שכזה, לא יתערב כלל אם יפלו הסובייטים.

ארה"ב: הדגל האדום

של ניוזוויק

קוראים קבועים רבים של מדור זה רואים לפעמים בדיעות המובעות בו מין שיגוען פרטי, שעשוע אינטלקט-טואלי, המנותק מהמציאות העולמית.

בתנאי ישראל, המבודדת יחסית מזרמי המחשבה המקובלים בעולם, זוהי ביקורת כמעט בלתי-נמנעת. יתכן שלכמה מהם תהיה היום הזדמנות נדירה ל-מחשבה שניה בנושא. בניגוד לכל שיגרה ומסורת בעיתונות הישראלית יציג הפעם המדור בפני הקורא את טור המיכתבים-למערכת בגיליון האחרון של השבועון האמריקאי מאו, ניוזוויק, בשלימותו.

זה יכול להיות שיעור די מאלף לא רק לחובבי-מושבנים של מיכתבים מסוג זה: **ציהצוח-חרבות**

די ברור לי שושינגטון היא אחראית למתחים הגדורים הפוקדים עתה את המערכת הבינלאומית. הריכוזים הגדולים של כוחות צבאיים אמריקאיים במפרץ הפרסי הם הדוגמה האחרונה לציחצוח חרבות מושינגטון. התגובה המופרזת לפלישה הסובייטית לאפגניסטאן, והנסיגות להשעות, אם לא לחסל, את הדאטנט, מוכיחים שהאמריקאים פועלים מתוך פחד. הם חוששים שלבסוף משתווים אליהם הסובייטים בהשפעתם ובעוצמתם.

ג'ורג'ס איוב'בי, אייבא, ניגריה

סומוסה והסאנדיניסטים
הבל שהדיווחים שלכם על ניקאראגואה והסאנדיניסטים אינם יותר הוגנים, אתם מבקרים אותם על שאינם עוררים כים בחירות, אבל אף פעם לא באתם בטענות לאנאסטאסיו סומוסה באותו נושא. למישפחת סומוסה היו המישים שנה לשפר את המצב בניקאראגואה, והם לא עשו כך. אנא, העניקו לשליטת החדשים של ניקאראגואה הזדמנות להתייחס לפני שאתם מבקרים אותם. אני משוכנע שזה לא תמיד הכרחי עבורכם לשקף את הקו הרישמי של ממשלת ארצות-הברית.

מארמי אוקי, רדינג, אנגליה

זעקות-שבר אזימפיות
האזנתי לרדיו וצפיתי בשידורי טלוויזיה ממישחקי מוסקבה, ואני מוצא את טענתכם ש"המישחקים נראו כנעדרים-ימחה ופאסיביים" לחוסר אמת בוטה. מדוע אתם מדפיסים דברים כאלה? פשוט מתוך שינואה? נוסף לכך אתם מגנים את שירות האוטובוסים במוסקבה מכיוון שהוא עומד בלוח הומנים. אין ספק שהייתם מוצאים בו חסרון אם היו איחורים. תלונות קטנוניות כאלה מביישות את האומה (האמריקאית) הגדולה ואת העיתונאים שלה.

ה. זובר, טולוטאר, שווייץ
ההחלטה להחרים את האולימפיאדה היא עוד כישלון למדיניות-החזק של ארצות-הברית. אלה שסירבו לקחת חלק במישחקים, בגלל דאגתם לאפגניסטאן, הרגישו בוודאי שלא בנוח כשראו את הדגל האפגאני נישא על ידי אתלטים אפגאניים, בטכס הפתיחה. אין, כמוכן, לסלוח על הפלישה הסובייטית לאפגניסטאן, אבל סבורני שרבים במערב פלחים שרוב האפגאנים התנגדו לממשלה שהודחה על-ידי הרוסים.

טאריק אהטן, איסטנבול, תורכיה

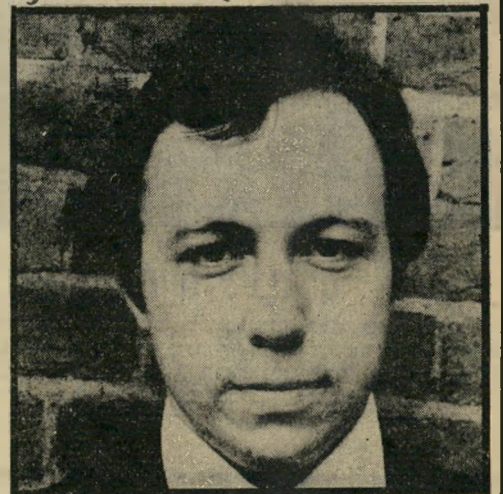
התאכזבתי מאד מהדיווח הסופר-פוליטי של ניוזוויק

בשעת כתיבת שורות אלה, נראית פלישה סובייטית לפולין כאפשרות די קלושה. מנהיגי ברית-המועצות ערים לעובדה שהתערבות צבאית בפולין מהווה מירשם לתבוסה פוליטית ודאית. מנייתיה בעולם השלישי הן כבר בשפל, בגין אפגניסטאן. תוקפנות סובייטית נגד פועלי פולין עשויה לערער סופית את יחסי הקרמלין עם המיפלגות הסוציאליסטיות, ואף הקומוניסטיות במערב-אירופה. גם המפלגה הקומוניסטית הצרפתית, שתמכה בפלישה לאפגניסטאן, תתנגד, קרוב לוודאי, לפלישה לפולין. שעלולה להיות מלווה במרחץ-דמים שלעומתו תראה צ'כוסלובקיה של 1968 כפיקניק שלו.

דרום-אפריקה: סיפור

עגום על ריגול

אייבן לואי הימלהוף, 26, הוא יהודי דרום-אפריקאי, שגויס על-ידי מפקדת השירות החשאי של ארצו בפרטוריה, לתפקידי ריגול בתקופת לימודיו בבריטניה. לפני חודשים מאס הימלהוף בתפקידו, ערק מדרום-אפריקה וביקש מיקלט פוליטי בלונדון. המניעים של הימלהוף מעוררים עניין מיוחד. הצעיר היהודי האמין בצורך במאבק נגד כוחות קיצוניים בדרום-אפריקה, ושוכנע על-ידי ראשי ה"בוס" שהם נלחמים לא רק נגד "קומוניסטים" אלא גם נגד נאצים ופאשיסטים קיצוניים. הימלהוף למד מישפטים, עסק בריגול אחרי קבוצות ראדיקליות בבריטניה הנאבקות באפרטהייד, ובעיקר אחרי גולים אנטי-גזעניים שנמלטו מדרום-אפריקה. הוא הצליח להתקרב לדיד-מישפחה, היהודי הקומוניסט סאם כאהן, אך עורר חשד בהתנהגותו העצבנית והבלתי-מקצועית. תפקידו האחרון, טרם עריכתו, מעורר עניין מיוחד. הימלהוף נשלח לדווח על ועידה שנערכה במערב-גרמניה נגד שיתוף פעולה גרעיני עם מיסטר האפרטהייד, דרום-אפריקה, כידוע, מספקת אוראניום

מרגל הימלהוף
הנאצים אינם אויב

מועשר ארצות רבות במערב, המקיימות עימה שיתוף פעולה הדוק, חרף מדיניותו האנטי-גזענית המוצהרת. הימלהוף התאכזב מדרום-אפריקה, והשתכנע ש"לבוס, הידוע בשיטותיו הנוקשות, אין כל כוונה להילחם בימין או לסייע לכוחות תומכים השואפים לרפורם מה באפרטהייד. על רקע זה יש משמעות רבה לסיפור גיוסו של הימלהוף לבוס. בסוף תקופת לימודיו ב"אוניברסיטת קייפטאון בדרום-אפריקה, ולפני נסיעתו ללונדון, נתבקש הימלהוף על-ידי אחד מנהיגי הקהילה היהודית המקומית לחזור לאסיפה של גיאורגאניס ולדווח. הימלהוף עשה זאת ברצון, אך כאשר הופיע במשרדו של המנהיג היהודי הוצג בפני אורח נוסף, ראש הבוס בקיים המערבי, יוהאנס ג'ייקובס קמפ. עניינו של קמפ בנאצים היה מתון למדי. לעומת זאת גילה עניין רב בסטרונטס היהודי עצמו, בתוכניותיו ללמוד בלונדון ובגיוסו לבוס..."

שיתוף פעולה זה בין מנהיגי יהודי לבין הבוס מעורר מחשבות עגומות מאד.

במשך חודשים ארוכים נמנעה העיתונות הישראלית מלגנות את הפאשיסטים המשתוללים באל-סאלוודור. השבוע, אחרי החלטתם להעביר את שגרירי רותם מירושלים לתלאיב, זכינו סוף-סוף לקרוא בצהרונים על ה"כת הצבאית של אל-סאלוודור"...

* הדווח החשאית של המפלגה הגאומנית בדרום-אפריקה, שרוב מנהיגיה היו נאצים מוצהרים ואף ישבו במחנות-הסגר בתקופת מלחמת-העולם השנייה.